

صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

معاونت سیاسی

اداره پژوهش‌های سیاسی

سایه سنگین انتخابات ۲۰۲۰ بر روابط آمریکا و روسیه

فرآورده‌های خبری و تولیدات پژوهشی در بخش‌های زیر قابل دسترس است:

– وب سایت خبرگزاری صداوسیما (سرویس پژوهش) <http://www.iribnews.ir>

پژوهشگر: فرشته مقدم

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۲	*مقدمه
۲	*تکرار سناریوی ۲۰۱۶
۳	*بیانیه عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر
۳	*همراستایی اقدامات واشنگتن با مسکو
۴	*ورود واشنگتن به خط قرمزهای مسکو
۵	*دکترین سیاست خارجی پوتین
۵	*ترامپ یا بایدن؟
۶	*پس‌انتخابات ۲۰۲۰ و آینده روابط آمریکا و روسیه
۶	*اهم اظهارات پوتین و بایدن درباره انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا
۶	الف. ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه
۷	ب. جو بایدن نامزد حزب دموکرات
۸	*جمع بندی

در حالی که شمارش معکوس انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا که موعد آن سوم نوامبر (۱۳ آبان) است، آغاز شده، نامزدهای دموکرات و جمهوری خواه این رقابت همچنان با انگیزه جلب آرای مردمی، به اتهامزنی علیه یکدیگر روی آورده‌اند. برای مثال در حالی که بایدن رقیب جمهوری خواه را به تبانی با روسیه متهم می‌کند و سازمان‌های اطلاعاتی آمریکا نیز همواره بر تلاش هکرهای روس برای اثرگذاری بر انتخابات به نفع ترامپ تأکید دارند، ترامپ هم طرف مقابل را دست‌نشانده چین می‌داند. این در حالی است که مسکو و پکن بارها هشدار داده‌اند که احزاب آمریکایی نباید حین تسویه حساب داخلی، پای بازیگران خارجی را وسط بکشند.^۱

این در حالی است که همه می‌دانند بیش از همه آمریکاست که در انتخابات دیگر کشورها دخالت می‌کند و هرگاه که مهره-هایشان در انتخابات‌ها شکست می‌خورند، آنها با استفاده از ابزار "ترورسیم سیاسی" و "رسانه ای" و "اقتصادی" خود برخی را به خیابان کشانده و رییس جمهوری منتخب مردمی را سرنگون می‌کنند تا مهره آنها بر کرسی بنشینند. آنجایی که صرف نکند اصلا صدایی از آنها شنیده نمی‌شود.^۲

به هر تقدیر در حالی که جو بایدن به تازگی روسیه را "دشمن" آمریکا خوانده و به مسکو هشدار داده که در صورت ادامه دخالت‌هایش "بهایش را خواهد پرداخت"^۳، ترامپ همواره اتهامات مداخله روسیه را کم اهمیت جلوه می‌دهد. در آستانه برگزاری در آستانه برگزاری پنجاه و نهمین انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده آمریکا؛ مواضع رئیس جمهور روسیه و نامزدهای احزاب دموکرات و جمهوری خواه آمریکا درباره تعامل و یا تقابل دو کشور مرور می‌شود.

* تکرار سناریوی ۲۰۱۶

در اوایل ژانویه ۲۰۱۷، گزارش مشترک سیا، اف بی آی و آژانس امنیت ملی آمریکا وجود دخالت روسیه در انتخابات ۲۰۱۶ را تأیید کرده بود. گفته می‌شود دخالت روسیه در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ یکی از نادرترین پدیده‌های تاریخ اخیر آمریکا بوده و بنا بر گفته "کریستوفر وری"، مدیر اف بی آی، روسیه در حال انجام یک کارزار "بسیار فعال" برای بدنام کردن جو بایدن در انتخابات ۲۰۲۰ و ایجاد هرج و مرج در صحنه سیاسی ایالات متحده است.

^۱ - بسیاری از مقامات آمریکایی به‌ویژه دموکرات‌ها، بر این باورند که ترامپ دست مسکو را برای دخالت در انتخابات باز گذاشته است از جمله؛ آدام شیف رئیس کمیته اطلاعات مجلس نمایندگان آمریکا گفته است که «دونالد ترامپ هرگز مانع از مداخله روسیه در انتخابات آمریکا نشده و هرگز روسیه را از دخالت کردن در انتخابات آمریکا منع نکرده است.» گفتنی است بر اساس برآورد سرویس‌های اطلاعاتی آمریکا، روسیه در مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری آمریکا در سال ۲۰۱۶ از طریق حملات هکرها و انتشار پیام‌های دستکاری شده در شبکه‌های اجتماعی دخالت کرده است. گفته می‌شود مداخلات روسیه در آن زمان بیشتر علیه هیلاری کلینتون نامزد ریاست جمهوری از حزب دموکرات انجام گرفته بود. کلینتون، در آن زمان سازمان‌های اطلاعاتی روسیه را متهم کرده بود که در ماجرای هک شدن ایمیل‌های اعضای بلندپایه‌ی حزب دموکرات دست داشته است. هر چند هنوز ثابت نشده است اما مخالفین ترامپ ادعا کردند که روسیه در مشورت با تیم دونالد ترامپ سعی کرده است در انتخابات برای روی کار آمدن ترامپ اعمال نفوذ کند.

^۲ - مصداق عینی آن را می‌توان در انتخابات اخیر بلاروس و تاجیکستان مشاهده کرد. بر گرفته از؛ کار آمریکا چرا به اینجا کشیده شد، اسپوتنیک، ۲۰۲۰/۱۰/۲۳

^۳ - حتی در این زمینه ۱۵۰ مامور سابق امنیتی آمریکا درباره احتمال دخالت روسیه در انتخاب با امضای نامه‌ای افشای ایمیل‌های رابرت هانتز بایدن، پسر جو بایدن را نتیجه‌شوند روسی دانستند. این افراد گفته‌اند تجربه کاری این ظن را در آنها ایجاد کرده که روسیه نقش اساسی در افشای ایمیل‌های پسر بایدن دارد.

اگر تلاش روسیه برای حمایت از دونالد ترامپ در سال ۲۰۱۶ مبنی بر این فرضیه بود که کرملین، هیلاری کلینتون، وزیر امور خارجه وقت را مشوق آشوب‌هایی دانسته که در مسکو در پی اعلام نامزدی پوتین برای ریاست جمهوری روسیه در مارس ۲۰۱۲ روی داده بوده و همچنین وی را به دخالت در روند انتخابات روسیه متهم می‌کرد، رقیب انتخاباتی ترامپ در ۲۰۲۰ نیز پرونده مثبتی در افکار پوتین ندارد. جو بایدن متهم است که به‌عنوان معاون رئیس جمهور، در سیاست تحریم‌های ایالات متحده علیه روسیه پس از الحاق کریمه در سال ۲۰۱۴ نقش داشته است.

بیانیه عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر

هجمه‌های رسانه‌ای ایالات متحده علیه روسیه، در نهایت منجر به انتشار بیانیه کرملین شد. در ۲۴ سپتامبر ۲۰۲۰ (سوم مهر ۹۹) بیانیه‌ای در کرملین منتشر شد که ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه خواستار تضمین‌های متقابل آمریکا در عدم دخالت در امور داخلی از جمله انتخابات و توافق دو کشور بر سر اقدام‌های عملی مشترک شده است. پوتین با لحاظ داشتن خطر رویارویی گسترده در حوزه دیجیتال به عنوان یکی از مهمترین چالش‌های استراتژیک امروز، توافق بر سر یک برنامه جامع اقدامات عملی برای راه اندازی مجدد روابط در زمینه امنیت در استفاده از فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی را پیشنهاد داده است. برخی از ناظران بر این باورند که این بیانیه در زمانی نزدیک به انتخابات ریاست جمهوری آمریکا و همراه با اعلام آژانس‌های اطلاعاتی آمریکا مبنی بر مداخله روسیه در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۶ با هدف کمک به ترامپ انتشار یافته است.

همراستایی اقدامات واشنگتن با مسکو

با توجه به افشاجری‌های مداوم در مورد تبانی ستاد انتخاباتی ترامپ با روسیه، قطعاً به نفع ترامپ بود تا سیاست‌هایش نشانی از همسویی با پوتین نداشته باشد، اما برخی از کارشناسان بر این باورند که مواضع اتخاذ شده در بسیاری از تصمیم‌گیری‌ها و اقدامات واشنگتن همراستا با اهداف سیاست خارجی روسیه بوده است بدین قرار که:

۱. عقب نشینی آمریکا از خاورمیانه که از دوران ریاست جمهوری باراک اوباما آغاز شده بود، توسط دونالد ترامپ ادامه یافته و شرایط را برای پوتین مهیا ساخت تا نفوذ ژئوپلیتیکی روسیه را فراتر از اوراسیا گسترش دهد. مداخله در سوریه برای پوتین که سقوط اتحاد جماهیر شوروی را بزرگترین فاجعه ژئوپلیتیکی قرن قلمداد کرده بود، امکان احیای حوزه نفوذ روسیه را از نقاط پیرامونی تا قاره آفریقا فراهم آورد.

۲. در حمله موشکی و پهبادی ۱۴ سپتامبر ۲۰۱۹ به مجموعه پالایشگاهی و میدان نفتی متعلق به شرکت آرامکو در شرق عربستان سعودی و عدم تشخیص هواپیماهای بدون سرنشین و موشک‌های کروز توسط گردان‌های ویژه سیستم ضد موشکی پاتریوت ساخت آمریکا، ایالات متحده با این عنوان که این حمله علیه عربستان سعودی بوده و نه علیه ایالات متحده، این امکان را فراهم آورد تا فرصتی برای روسیه جهت همکاری نظامی با عربستان تامین گردد. تنها دو روز پس از این حملات، پوتین آمادگی کشورش را برای کمک به عربستان در صورت خرید سلاح‌های روسی که قادر به دفاع از هرگونه تجهیزات سعودی هستند، اعلام نمود.

۳. ترامپ در سیاست خارجی خود مبتنی بر "اول آمریکا" با سخت‌گیری نسبت به متحدانش در اروپای غربی و فشار برای افزایش هزینه‌های دفاعی ناتو، حمله‌های بی‌امانی نسبت به نظم جهانی مبتنی بر قوانین روا داشته که امانوئل ماکرون، رئیس جمهوری فرانسه آن را نتیجه پایان هژمونی غرب بر جهان عنوان کرده است. تخریب اتحادیه اروپا و تقویت اتحادیه‌های سیاسی طرفدار روسیه برای پوتین که اتحادیه اروپا و ناتو را تهدیدی برای روسیه می‌داند، فرصتی را ایجاد می‌کرد تا با برهم خوردن اتحاد غرب از تنگناهای

ژئوپلیتیک غرب روسیه بکاهد. همچنین نابودی ناتو به عنوان یک عامل امنیت اروپا از خواسته های ژئوپلیتیک مسکو بوده و حذف نیروهای ناتو از مناطق بالتیک، بالکان و دریای سیاه به معنای بی دفاع گذاشتن اروپا خواهد بود.

۴. ترامپ با خروج ایالات متحده از توافقنامه منع موشک های هسته ای میان INF، خروج از پیمان آب و هوایی پاریس، لغو قراردادهای تجاری مانند پیمان تجاری شراکت فرا آتلانتیک^۱، خروج از برنامه جامع اقدام مشترک با ایران (برجام) و خروج از معاهده آسمان های باز، تلاش داشته تا اثبات کند که هدف وی از بین بردن محدودیت ها بر سر راه حاکمیت بی حد و حصر ایالات متحده در جهان است. اما حاصل کار به خدشه دار کردن رهبری جهانی ایالات متحده انجامیده و بی اعتمادی جهانی نسبت به ایالات متحده به عنوان قدرت برتر جهانی، برای پوتین به منزله راهی برای مطرح شدن روسیه در سطح جهان بوده است.

۵. دعوت ترامپ از روسیه در ماه می ۲۰۲۰ برای پیوستن به اجلاس سالانه گروه جی هفت که از سال ۲۰۱۴ و به دلیل الحاق کریمه به خاک روسیه از گروه "جی ۸ آن زمان" اخراج شده بود، نیز قابل تامل بود. ترامپ بارها پیشنهاد کرده که روسیه با توجه به اهمیت استراتژیکی که دارد، باید دوباره به گروه جی ۷ برگردد اما اعضای گروه کماکان بر سر مواضع گذشته برای محروم کردن روسیه از پیوستن دوباره به گروه پابرجا بودند. برای پوتین که همواره در راستای منافع ملی روسیه به دنبال کسب جایگاه مساوی همانند سایر بازیگران بزرگ بین المللی بوده، همه ارکان و نهادهای بین المللی که بتوانند این پرستیژ اثر گذاری را برای روسیه تامین کنند، مورد توجه قرار می گیرند. بازگشت به باشگاه کشورهای صنعتی دنیا فرصتی است تا پوتین نقش به حاشیه رانده روسیه را پس بگیرد.

۶. تصمیم ترامپ مبنی بر کاهش بخشی از نظامیان کشورش در خاک آلمان در ژوئن ۲۰۲۰ به عنوان اهرم تنبیهی در برابر آلمان با ایجاد دلسردی و تردید در همکاری از سوی برلین توانست موجبات رضایتمندی روسیه را فراهم آورد. زیرا عقب نشینی نیروهای امریکایی از آلمان در جهت منافع روسیه بوده که مدت هاست از حضور نیروهای امریکایی در اروپا شکایت داشته است.^۲

*** ورود واشنگتن به خط قرمزهای مسکو**

البته ناگفته نماند که اگر چه سیاست خارجی ترامپ در روابط بهتر با مسکو و الگوی تصمیم گیری سازگار با کرملین در راستای اهداف سیاست خارجی روسیه قرار گرفته، اما این بدان معنا نیست که ترامپ به صراحت تصمیمات و اقدامات خود را با پوتین کارگردانی کرده است. موارد ذیل از جمله اقدامات و تحرکاتی است که برخلاف منافع مسکو بوده اند:

خروج از معاهده کنترل تسلیحات با روسیه
اعمال تحریم ها علیه خط لوله نورد استریم ۲ برای انتقال گاز روسیه به آلمان
اعزام نیروهای نظامی آمریکا از آلمان به لهستان
کمک نظامی به اوکراین و فروش موشک های ضد تانک جاولین به کیف ^۳
تحریک مخالفان لوکاشنکو در بلاروس و حمایت از سوتلانا تیخانوسکایا، رهبر اپوزیسیون این کشور
نقش کاخ سفید در نا آرامی های قرقیزستان پس از اعلام نتایج نهایی انتخابات پارلمانی این کشور
تحرکات پشت پرده در تشدید و تداوم بحران قره باغ و نیابتی کردن آن از طریق برخی کشورهای منطقه ای و رژیم صهیونیستی

^۱ - Trans-Pacific Partnership (TPP)

^۲ - همان

^۳ - احتمالات تکرار اتفاق نادر در تاریخ امریکا به قلم شهره پولاب، دیپلماسی ایرانی، ۱۳۹۹/۷/۱۹

دکترین سیاست خارجی پوتین

پس از حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، پوتین برای بهبود اقتصاد به رویکردی سازش کارانه و نرم‌خویانه در قبال غرب، روی آورد. وی قصد داشت در بلند مدت جایگاه بین‌المللی روسیه را بدون کنار گذاردن ابزارهای نظامی در این راستا، تقویت کند. پوتین برخلاف بسیاری از رهبران شوروی به خوبی دریافت که نفوذ در سطح جهانی بیشتر از همه بر ابزار اقتصادی مبتنی است و در همین جهت نیز منطقی به نظر می‌رسد که در پی نزدیکی به اروپا و آمریکا باشد. امری که با روی کار آمدن دونالد ترامپ به خوبی پیش‌رفته است.

از طرفی پوتین به آهستگی رویکرد اقتصادی و مسالمت‌جویانه خود را کمی تغییر داد و در بحران کریمه و سپس سوریه، در تقابل با غرب برآمد تا نشان دهد که قصد ندارد خود را به حاشیه براند. این امر یکی از جدی‌ترین نگرش دموکرات‌ها به روسیه را شکل می‌دهد. نگرشی که در آن روسیه به عنوان اصلی‌ترین خطر امنیتی علیه منافع آمریکا تعریف می‌شود. همچنین تحریم گاز روسیه نیز سبب شد تا این کشور رویکرد ضدغرب خود را آشکار کند، زیرا گاز به عنوان ضرورت اصلی قدرت در دکترین توسعه روسیه در نظر گرفته شده است.

این رویکرد ضدغرب که در سوریه تا نزدیکی درگیری نظامی نیز پیش رفت موجب اعتمادزدایی بیشتر میان این دو کشور شد که در زمان ترامپ، این تنش‌ها به شکل محسوس‌تری کاهش یافت.

ترامپ یا بایدن؟

دموکرات‌ها همواره رفتاری خصمانه با روس‌ها داشته‌اند و باراک اوباما نیز سیاست مهار روسیه را به خوبی به پیش برده بود، اما با راهیابی ترامپ به کاخ سفید، این سیاست مهار از مسکو به پکن تغییر کرد و در طول دوره چهارساله ترامپ، همواره چین به عنوان دشمن شماره یک این کشور معرفی شده و روسیه به عنوان تهدید درجه دوم در نظر گرفته شده و چه بسا در مواقعی روابط خوبی میان پوتین و ترامپ برقرار شد.

از طرفی جو بایدن به تازگی روسیه را دشمن آمریکا خوانده و به روسیه هشدار داده در صورتی که دخالت‌هایش ادامه یابد، بهایش را خواهد پرداخت. این موضع‌گیری، نشان از تضاد منافع دموکرات‌ها و روسیه دارد که همواره بر آن تاکید شده است. در نقشه راه دموکرات‌ها که مبتنی بر نئولیبرالیسم در حوزه روابط بین‌الملل تنظیم شده، روسیه به عنوان تهدید اصلی در نظر گرفته شده است. اوباما در طول هشت سال ریاست جمهوری خویش نگاه ویژه‌ای به تهدیدات امنیتی و اقتصادی روسیه داشت و بحران کریمه نیز، دموکرات‌ها را بیش از پیش مطمئن کرد که روسیه می‌تواند منافع ایالات متحده آمریکا را در شرق اروپا تهدید کند و برخی از کارشناسان همچون فرید زکریا توافق هسته‌ای ایران و ۱+۵ را به عنوان توافقی در جهت جلوگیری از گرایش بیشتر ایران به روسیه بررسی می‌کنند.

از طرفی تغییر الگوی تهدید از روسیه به چین منجر به فعالیت آزادانه‌تر این کشور در جهت دستیابی به منافع خود شد و مسکو از زمان ورود ترامپ به کاخ سفید، به خوبی توانست موقعیت خود را در میان رقبای اروپایی خود بهبود بخشد و در روزهای اخیر حتی اوکراین را تحت فشار قرار دهد تا علیه اروپا موضع‌گیری شدیدی داشته باشد. به زعم دموکرات‌ها، این گسترش نفوذ روسیه ناشی از بی‌توجهی ترامپ به تهدید این کشور است. ترامپ نیز مکرراً از پوتین و شخصیت وی تمجید کرده و به گفته نزدیکان وی، به شدت تحت تاثیر شخصیت او قرار گرفته و همین امر منجر به غافل ماندن وی از تهدید مسکو شده است. لیکن نباید این روند را به‌ویژه با اتفاقات اخیر میدانی در پیرامون روسیه مستمر و مداوم ارزیابی کرد.

*پس‌انتخابات ۲۰۲۰ و آینده روابط آمریکا و روسیه

روسیه به خوبی آگاه است که در صورت انتخاب بایدن به عنوان رئیس‌جمهوری آمریکا، چهار سال سخت را پیش‌رو خواهد داشت و چه بسا باید منتظر اجماع‌سازی‌های نئولیبرالی علیه خود باشد. و از طرفی حصول منافع این کشور در چین و خاورمیانه با مشکل مواجه خواهد شد. همچنان که با بازگشت آمریکا به توافق هسته‌ای، توان تاثیرگذاری روسیه بر ایران نیز کمتر خواهد شد. اما ترامپ برنامه سیاست خارجی خود را بر مبنای مقابله با چین و نه روسیه تنظیم کرده و بر این سیاست تاکید ویژه‌ای دارد و کمپین انتخاباتی خود را با این شعار ایجاد کرده است.^۱

البته ناگفته نماند که تحریک و تحرکات اخیر واشنگتن بیانگر تلاش کاخ سفید برای حضور حداکثری در منطقه آسیای مرکزی و قفقاز است تا از این طریق مانع از نزدیک شدن و همکاری‌های نظامی - امنیتی و اقتصادی سه کشور بزرگ و تأثیرگذار منطقه شامل چین، روسیه و ایران کشور شود. آمادگی پوتین به همکاری با جو بایدن و اشاره او به داشتن نظرات و عقاید مشترک با وی علی‌رغم اظهارات ضد روسی بسیار تند نامزد دموکرات‌ها در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا را می‌توان از این منظر ارزیابی کرد.^۲

لیکن در مجموع آمریکا در صورت ریاست جمهوری بایدن دارای برنامه جدی‌تر و منسجم‌تر برای مقابله با روسیه خواهد بود و سعی می‌کند با کشورهای اروپایی علیه روسیه اجماع کند و از دیگر سو حضور ناتو در اطراف روسیه و شرق اروپا را گسترش دهد. در واقع آمریکایی‌ها سعی خواهند کرد که از طریق ناتو موازنه نظامی را به نفع خود در اروپا تغییر دهند و محدودیت‌های بیشتری را علیه روسیه وضع کنند. بنابراین بایدن گزینه مطلوب روسیه نیست و آنها تمایلی ندارند که او به کاخ سفید راه پیدا کند.^۳

در صورت پیروزی **بایدن** می‌توان موارد زیر را علیه مسکو انتظار داشت:

- مقابله سیستماتیک و برنامه ریزی شده
- افزایش محدودیت‌ها و تحریم‌ها به خصوص در حوزه اقتصادی
- تلاش آمریکا برای به اجماع رسیدن با اروپا با هدف مقابله با روسیه
- فعال شدن بیش از پیش ناتو در شرق اروپا
- بیشتر شدن فشارهای حقوق بشری و جنگ نرم علیه روس‌ها

*اهم اظهارات پوتین و بایدن درباره انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا

الف. ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه

^۱ - روسیه و انتخابات ۲۰۲۰، دیپلماسی ایرانی، ۱۳۹۹/۸/۶

^۲ - جامعه خبری تحلیلی الف، ۱۳۹۹/۹/۲

^۳ - ایسنا، ۱۳۹۹/۸/۷

ردیف	موضوع	متن
۱	همکاری با هدف توافق جدید ^۱	جو بایدن وعده داده است که آماده تمدید معاهده «استارت جدید ^۲ » درباره محدودیت و کاهش سلاح‌های تهاجمی استراتژیک و همچنین امضای یک قرارداد جدید در این زمینه است. اکنون این یک عنصر جدید برای همکاری بالقوه مسکو و واشنگتن در آینده است. ^۳
۲	عادت داشتن به لفاظی‌های دموکرات‌ها	تا آنجا که به کاندیدای حزب دموکرات مربوط می‌شود، همچنان شاهد سردادن شعارهای ضد روسیه بسیار تندی هستیم، متأسفانه، این لفاظی‌ها دیگر برای ما عادی شده است. ^۴
۳	تعریف از نفوذ و قدرت روسیه	حرف جو بایدن، نامزد دموکرات‌ها در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور کشورش را "توله سگ پوتین" خطاب می‌کند در حقیقت یک تعریف برای روسیه محسوب می‌شود. این حرف در واقع پرستیژ و کلاس ما را بالا می‌برد، چرا که آنها درباره نفوذ و قدرت باور نکردنی ما صحبت می‌کنند. ^۵
۴	کاهش قدرت نظامی آمریکا	اتحاد روسیه و چین به عنوان قدرت‌های دوم و سوم [نظامی] جهان باعث کوتوله شدن قدرت [نظامی] آمریکا در جهان می‌شود. ^۶

ب. جو بایدن نامزد حزب دموکرات

ردیف	موضوع	متن
۱	نزدیک شدن مسکو به تهران	راهی که ترامپ در پیش گرفته، به دور از هرگونه راهبرد مشخص، خاورمیانه را به ورطه جنگی دیگر سوق می‌دهد و در نتیجه آن، ایران به بمب هسته‌ای نزدیک‌تر شده است. این در حالی است که ۵ سال قبل، حتی روسیه و چین هم از رویکرد آمریکا علیه برنامه هسته‌ای ایران حمایت کردند. اما اکنون، آمریکا تنها مانده و سیاست‌های ترامپ، روسیه و چین را به ایران نزدیک‌تر کرده است. ^۷

^۱- ولادیمیر پوتین از اظهار آمادگی بایدن برای دستیابی به توافق جدید به منظور محدود کردن گسترش سلاح‌های استراتژیک میان دو کشور استقبال کرد و آن را یک محور مهم برای همکاری‌های آینده توصیف کرد.

^۲- گفتنی است توافق‌نامه توسعه تسلیحات هسته‌ای بین واشنگتن و مسکو در ماه فوریه منقضی می‌شود و گفتگوهای دو طرف برای تمدید آن هنوز به نتیجه مشخصی نرسیده است.

^۳- مشرق نیوز، ۱۳۹۹/۷/۱۶

^۴- یورونیوز فارسی، ۲۰۲۰/۱۰/۸

^۵- خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، ۱۳۹۹/۹/۲

^۶- <https://t.me/twittypress>

^۷- خبرگزاری مهر، ۱۳۹۹/۶/۲۰

۲	تلاش مسکو برای دخالت در انتخابات ماه نوامبر ^۱	مسکو بیشتر تلاش می‌کند تا در انتخابات آینده ایالات متحده تأثیر بگذارد و بنابراین تهدید اصلی بشمار می‌رود. ^۲
۳	نقض حاکمیت آمریکا	پیامم برای پوتین این است که اگر انتخاب شوم، وارد عمل خواهم شد، چرا که این دخالت انتخاباتی به منزله نقض حاکمیت آمریکا است. ^۳
۴	روسیه بزرگترین تهدید برای ایالات متحده در صحنه بین‌المللی	من فکر می‌کنم در حال حاضر بزرگترین تهدید آمریکا از نظر تضعیف امنیت و اتحاد ما روسیه است. دوم، من فکر می‌کنم چین بزرگترین رقیب است. رویکرد ایالات متحده تعیین خواهد کرد که آیا کشورها همچنان به عنوان رقبا ادامه خواهند داد یا از نظر توازن قوا به یک رقابت جدی‌تر تبدیل خواهند شد. ^۴

* جمع بندی

سه شنبه ۱۳ آبان ماه؛ مصادف با سوم نوامبر ۲۰۲۰ انتخابات ریاست جمهوری آمریکا برگزار می‌شود. انتخاباتی که نتیجه آن طبیعتاً برای روسیه حساس خواهد بود. به رغم صحبت‌های ترامپ درباره لزوم ترمیم روابط با مسکو، اقدامات عملی دولت او در نقض توافقات تسلیحاتی آمریکا با روسیه از قبیل توافق منع آزمایش موشک‌های دوربرد^۵ و تحرکات برای نظامی‌گری در فضا، گسترش ناتو به سمت شرق اروپا و مناطق همجوار روسیه، اختلاف نظرها درباره مسائل غرب آسیا به ویژه سوریه، تشدید مناقشه قره باغ، اعتراضات در بلاروس و برخی تحرکات در قرقیزستان طی سال‌های اخیر بر روابط آمریکا و روسیه سایه سنگینی افکنده است^۶ و سوءظن‌های مسکو درباره مقاصد واقعی واشنگتن را تشدید کرده است. چرا که به نظر می‌رسد ترامپ نیز چون اسلاف خود تاب خیزش دوباره روسیه را نداشته و مصر است که در حیات خلوت کرملین یکه تازی کند.

شاید بتوان گفت روابط دوجانبه مسکو و واشنگتن در دوره ترامپ، بسته‌ای از امتیازات مثبت و منفی است. چرا که در کنار افزایش حجم تجارت میان دو کشور و ثبات در بازارهای انرژی جهان که از نکات مثبت می‌باشد، موارد مطروحه در بالا نیز از نکات منفی آن است. در مجموع هر چند در بسیاری موارد تصمیمات ترامپ به قیمت اولویت‌های ایالات متحده به نفع اهداف سیاست خارجی روسیه تمام شده است، لیکن باید دید در صورت پیروزی مجدد ترامپ در انتخابات پیش رو و با رویکرد جدید وی و تیمش به‌ویژه در منطقه اوراسیا آیا باز هم منطقی خواهد بود که کرملین یک بار دیگر سناریوی دوره چهار ساله قبل را در برابر کاخ سفید تکرار کند. البته از آن جهت که پوتین مرد تبدیل کردن تهدیدات به فرصت‌ها است، بی تردید گزینه‌های مطلوبی را برای تأمین منافع ملی روسیه در صورت انتخاب احتمالی هر یک از نامزدهای جمهوری خواه و دموکرات پیش رو خواهد داشت.

^۱ - کاملاً هریس، نامزد معاون ریاست جمهوری دموکرات نیز در این باره تأکید دارد که: بایدن در مورد هر گونه تهدید علیه نیروهای آمریکایی "روسیه را مسئول" می‌داند.

^۲ - خبرگزاری مهر، ۱۳۹۹/۶/۲۰

^۳ - همان

^۴ - اسپوتنیک، ۲۰۲۰/۱۰/۲۹

^۵ - پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد در سال ۱۹۸۷ میان «میخائیل گورباچف»، رهبر شوروی سابق و رونالد ریگان، رئیس‌جمهوری آمریکا امضا شد. این پیمان تولید موشک‌های میان‌برد اتمی و غیراتمی با برد بین ۵۰۰ تا ۵۵۰۰ کیلومتر را منع کرد. واشنگتن سال گذشته از این پیمان دوجانبه خارج شد.

^۶ - مشرق نیوز، ۱۳۹۹/۵/۲۶